ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ἀπὸ τοῦ ΠΑΣΧΑ

Τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις

Ἱ. Εἰκὼν ρωσικῆς τέχνης (ΙΔ΄ αἰ.).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· Πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

* * *

Μνεία τοῦ Παραλύτου

Κοντάκιον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχήν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ Σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει Σου.

Στίχοι.

Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.
Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου

(Πράξ. θ΄ 32-42· Ἰωάν. ε΄ 1-15)

Πλησίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, Προβατικῆς καλουμένης, ὑπῆρχέ ποτε κολυμβήθρα, ἢ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, στέρνα, ἐκ τοῦ λατινικοῦ κιστέρνα, Προβατικὴ καλουμένη καὶ αὐτή· διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἔπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων· ἡ δὲ πύλη ἔλαβεν ἴσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἢ ὥς τινες λέγουσιν, ὅτι δι᾽ αὐτῆς εἰσήγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόβατα καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς θυσίαν ζῷα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη, πεντάγωνος οὖσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς πέντε στοάς, ὅ ἐστι πέντε σειρὰς στύλων παραλλήλων βασταζόντων στέγην καμαρωτήν, ὑπὸ δὲ τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διαφόρων ἀῤῥωστημάτων πάμπολοι ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρόν, ἐτάραττεν

αὐτῆς τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ταραχὴν ἰατρεύετο πάραυτα, ὁποιονδήποτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Τοιχογραφία (1527), διὰ χειρὸς Θεοφάνους τοῦ Κρητός, Ἱ. Μ. Ἁγίου Νικολάου Ἀναπαυσᾶ, Μετέωρα.

Ἐκεῖ οὖν κατέκειτο καὶ ὁ παράλυτος τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορίας, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη. **Τ**οῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ἠρώτησε· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; **Ὁ** δέ, πτωχὸς ὢν ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἴσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ πραείας· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. **Τ**ότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειραι, ἆρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. **Κ**αὶ εὐθύς, ὑγιὴς γενόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον πάντων ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ἐθεράπευσε δὲ τὸν παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἁρμονιογράφους, τῷ λβ´ ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε ἀναβὰς εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ τὴν ἑορτήν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδάσκων· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.